

Programovací jazyk C++

Hodina 1

Používané překladače

- Bloodshed Dev C++
 - <http://www.bloodshed.net/devcpp.html>
- CodeBlocks
 - <http://www.codeblocks.org>
 - pokud nemáte již nainstalovaný překladač, stáhněte si instalátor s MINGW v názvu
 - jinak se Vám nainstaluje pouze vývojové prostředí
- event. MS Visual C++
- (CodeGear C++ Builder)

Opakování

- Co je vyšší programovací jazyk?
 - kompilační vs. interpretační, příklady
- Co je překlad, překladač a jak funguje?
 - syntaxe, sémantika jazyka
 - lexikální symboly, lexikální a syntaktická analýza
 - jazyk relativních instrukcí (soubory .obj)
 - sestavení programu (linkování, linker), knihovny

Jazyk C

- 70. léta - AT&T Bell Laboratories
- Kernighan a Ritchie - verze K&R C
- silná vazba na UNIX
- 1988 - standardizace ANSI normou -
ANSI C
 - ANSI 99
 - ANSI C1X (2011)

Jak probíhá překlad v jazyce C ?

- hlavičkové soubory .h (.hpp)
 - obsahují prototypy funkcí (hlavičky)
- preprocesor
 - provádí textové úpravy zdrojového kódu (náhrady, vložení hlavičkových souborů)
 - direktivy preprocesoru – začínají znakem #, neukončují se středníkem
 - příklad:

```
#define MAX 10
#include <stdio.h>
```

Jak probíhá překlad v jazyce C ?

Poznámka:

```
#include <stdio.h>
```

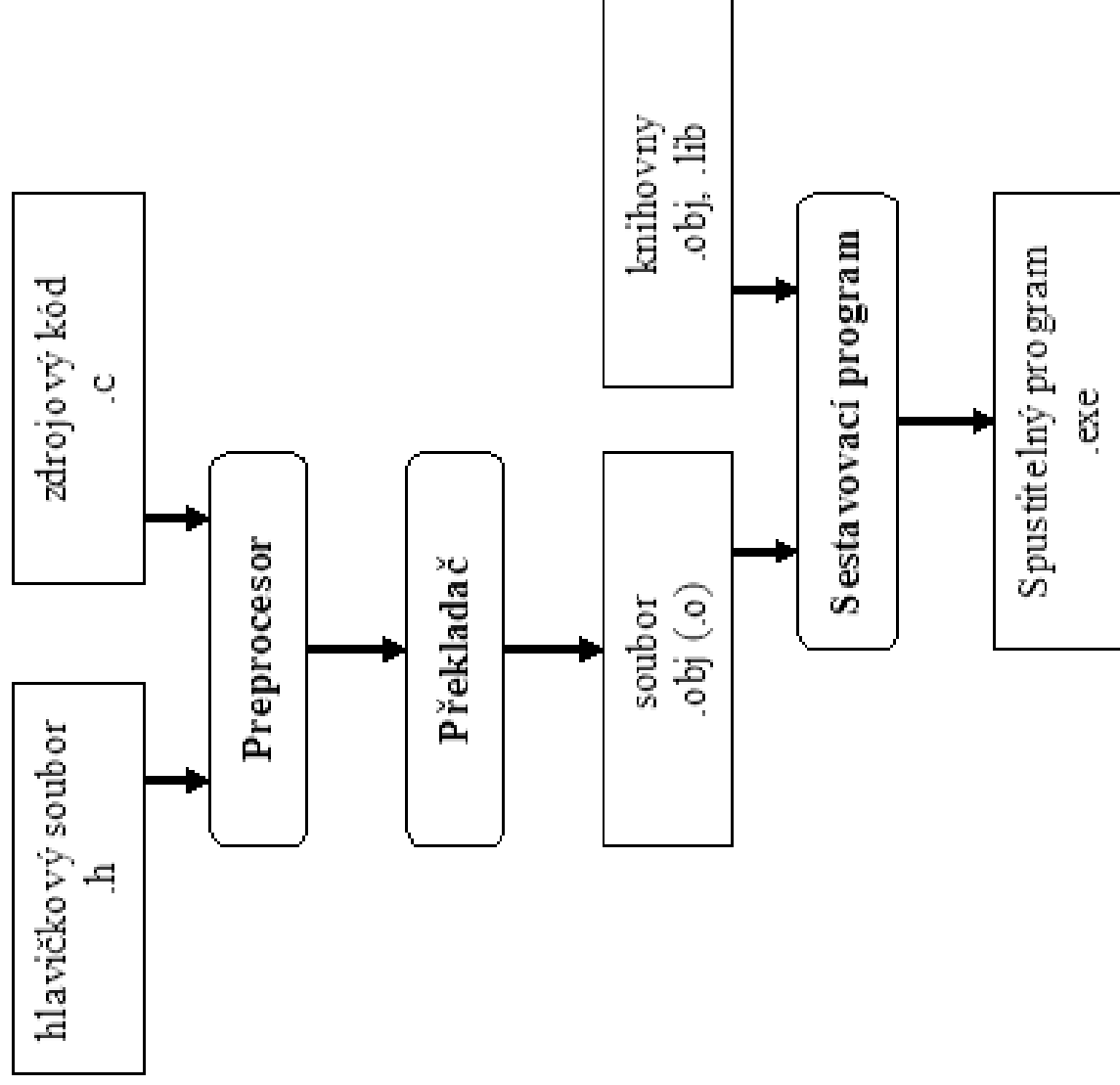
- preprocesor hledá soubor `stdio.h` ve standardních adresářích překladače (zpravidla podadresář `include`)

```
#include "soubor.h"
```

- preprocesor hledá soubor `soubor.h` v aktuálním adresáři (např. kde je uložen projekt)

```
#include "incl/soubor.h"
```

```
#include <ole/access.h>
```


- pomocí příkazů preprocesoru lze realizovat *podmíněný překlad*:

```
#define PRACOVNI
```

```
#ifndef PRACOVNI
```

```
    printf("Kontrolni tisk");
```

```
#endif
```


- pomocí příkazů preprocesoru lze realizovat *podmíněný překlad*:

```
#define PRACOVNI

#ifdef PRACOVNI
    printf("Kontrolni tisk");
#else
    printf("Program pro vypocet");
#endif
```

Programovací jazyk C++

- 1983 - AT&T Bell Laboratories
Bjarne Stroustrup - „Jazyk C s objekty“
- 1986 Bjarne Stroustrup
The C++ Programming Language
- 1990 Bjarne Stroustrup:
The Annotated C++ Reference Manual

- 1995 M.Ellis, B.Stroustrup
The Annotated C++ Reference Manual
- 1997 - ANSI/ISO standardizace C++
- 2011 – poslední standard C++11
- jazyk C++ je rozšířené C-čko o
objektové rysy, ale *to není zcela přesné:*
 - C není podmnožinou C++, některé
neobjektové rysy C++ jsou jiné oproti
standardnímu jazyku C

- **přesto** lze většinu programů zapsaných v jazyce C přeložit pod překladačem C++, zejména pokud jde o zápis podle ANSI C
- některé neobjektové změny oproti C:
 - odstraněn starý způsob deklarace hlaviček funkcí podle K&R
 - $f() = f(\text{void})$
 - `inline` funkce
 - implicitní parametry funkcí

Opakování základů jazyka C

- jazyk se slabou typovou kontrolou (v C++ je zesílená)
- case sensitive (rozdíl mezi malými a velkými písmeny)
- rysy funkcionálního jazyka
- označení bloku (těla funkce) - { }
- hlavní program: funkce `main`
 - `void main()`
 - `int main(int argc, char* argv)`

Literály:

- *konstanty*

- desítkové konstanty: 13, -5, 15L
- osmičkové konstanty: 056
- šestnáctkové konstanty: 0x20, 0X1F
- desetinná čísla: 5.3, -4E-3
- znakové: 'a', '\n', '\t', '0x0A'
- řetězcové: "Ahoj, světe!"

- *indentifikátory proměnných*

- musí začínat písmenem, uvažovaná délka závisí na překladači (zpravidla 31), C++ vše

Datové typy - jednoduché

- *celočíselné*
 - char (8 bitů)
 - short, int, long (unsigned, signed), long long
 - $\text{sizeof}(\text{short}) \leq \text{sizeof}(\text{int}) \leq \text{sizeof}(\text{long}) \leq \text{sizeof}(\text{long long})$
- *plovoucí řádová čárka (desetinná čísla)*
 - float, double, long double (ANSI)
 - v některých překladačích i long long double
- *výčtový typ* - enum
- *jak je to s typem boolean?*

- v jazyce C není, nahrazuje se typem **int**
 - jakákoliv nenulová hodnota je považována za „pravdu“,
- v C++ je definován datový typ **bool** s hodnotami **true**, **false**

```
bool je_otevren = true;  
if (je_otevren) ...  
if (je_otevren == false) ...
```

- řetězec

- není, řetězce jsou pole znaků (char*)
- v C++ je již definován v knihovně STL typ `string`

Typické velikosti typů v 32 bit. překladači

Typ	Velikost [bit]	Rozsah
char	8	-128 až +127
short	16	-32 768 až +32 768
int	32	-2 147 483 648 až +2 147 48 3647
long	32 (64)	-2 147 483 648 až +2 147 48 3647
long long	64	-9 223 372 036 854 775 808 až +9 223 372 036 854 775 807
float	32	-3,402823·10 ⁺³⁸ až +3,402823·10 ⁺³⁸ nejnižší kladná hodnota 1,175494·10 ⁻³⁸ počet platných cifer 7 až 8
double	64	-1,7976931348623157·10 ⁺³⁰⁸ až +1,7976931348623157·10 ⁺³⁰⁸ nejnižší kladná hodnota 2,225073858507202·10 ⁻³⁰⁸ počet platných cifer 15 až 16
long double	80 (96)	-3,4·10 ⁺⁴⁹³² až +3,4·10 ⁺⁴⁹³² nejnižší kladná hodnota 1,1·10 ⁻⁴⁹³² počet platných cifer 19

Typické velikostí typů v 32 bit. překladači

- **standard jazyka C nedefinuje velikost typů, záleží to na překladači (platformě)**
- **musí pouze platit nerovnost:**

`sizeof(short) ≤ sizeof(int) ≤ sizeof(long) ≤ sizeof(long long)`

- rozsahy typů jsou definovány jako konstanty v hlavičkových souborech `limits.h` a `float.h`
 - `INT_MAX`, `INT_MIN`, `LONG_MAX`, ...
 - `FLT_MAX`, `DBL_MAX`, `LDBL_MIN`, ...

Komentáře

- víceřádkové komentáře v klasickém C

```
/* Toto je víceřádkový  
   komentář */
```

- jednořádkové komentáře v C ++

```
// Toto je jednořádkový komentář
```

Proměnné:

- globální
- lokální (v bloku)
- deklarace proměnné:

```
typ proměnná;
```

```
int x=10; // počát. inicializace
```

```
char c;
```

```
float polomer, obsah;
```

```
TBarvy barva_auta;
```

```
/* Proměnná volba je globální, viditelná ve
   funkci obsah i v hlavním programu */
int volba;
int obsah()
{ /* Proměnné x a y jsou lokální ve funkci
   obsah */
   float x, y;
}
int main(int argc, char **argv)
{
/* Proměnná a je lokální viditelná pouze v
   hlavním programu */
   int a;
}
```

Kde je možné v jazyce C deklarovat proměnnou?

- klasické C-čko
 - pouze na počátku bloku, před kódem
- C++
 - kdekoliv, až před použitím
 - důsledek: náročnější překlad, ale přehlednější kód

Platnosti dekrarací

```
int main()  
{ int i;  
  ...  
  for (i=0; i<10; i++)  
  { int x;  
    ...  
  }  
  /* zde je platné i, x již ne */  
}
```

Překrývání

```
int main()  
{ int x;  
  ...  
  for (i=0; i<10; i++)  
  { int x; /* toto x překryje předchozí  
    ...  
  }  
  /* zde je platné „původní“ x */  
}
```


Definice nového (uživatelského) typu

- klíčové slovo `typedef`
- jako příklad si ukážeme definici tzv. výčtového typu
 - v příštím cvičení definici strukturovaného typu

Problém:

- v programu chceme uchovávat informaci o barvě, např. barvě auta

Řešení

1. prostými číselnými hodnotami

```
int barva;
```

```
barva = 0;
```

```
if (barva == 0)
```

–někde na papír si poznamenám: 0 znamená černá, 1 znamená červená, ..

- **nejhorší možný způsob**

–o něco lépe: tuto informaci zapíši do programu jako komentář

```
/* 0 - černá, 1 - červená */
```

Řešení

2. definice konstant v programu

```
#define CERNA 0  
#define CERVENA 1  
int barva;  
barva = CERVENA;  
if (barva == CERVENA)
```

- přehledné řešení

3. definice výčtového typu

- na začátku programu nebo do samostatného hlavičkového souboru napíšeš definici deklaraci

```
typedef enum
```

```
{CERNA, CERVENA, BILA} Barvy;
```

- v programu definuji proměnou typu
Barvy

```
Barvy barva;
```

```
barva = BILA;
```

```
if (barva == CERVENA)
```

- jak je výčtový typ implementován vnitřně?

```
typedef enum
```

```
{CERNA, CERVENA, BILA} Barvy;
```

– celočíselně, CERNA hodnotou 0, CERVENA hodnotou 1, BILA hodnotou 2

– hodnoty může předeepsat programátor

```
typedef enum {CERNA, CERVENA,  
BILA=6} Barvy;
```

Konstanty

Jak je to v klasickém C s konstantami?

- původně jen symbolické

```
#define MAX 10
```

- v ANSI C a C++ klíčové slovo **const**
 - typované a netyповané
 - nelze využít všude (meze polí)

```
const int MAX = 10;
```

Přiřazení:

- přiřazovací výraz:

`y = 3*a + 12 i=j=1`

- přiřazovací příkaz

– výraz ukončený ; je příkaz

`y = 3*a + 12; a = 10; c = 'a';
barva_auta = BILNA;`

Operace:

- aritmetické: +, -, *, /
 - % - zbytek po celočíselném dělení
 - pozor: dělení celočíselné, neceločíselné
 - typ operace záleží na typu operandů
 - 5/3, 5/3.0
 - `int a,b; a/b, (double) a/b`
 - detaily viz Cvičení 5 předmětu Úvod do programování
- bitové: &, |, ~, ^

Bitové operátory

Operátor	Operace
&	Bitový součin (AND)
	Bitový součet (OR)
^	Exklusivní bitový součet - výlučné NEBO (XOR)
~	Bitová negace
<<	Bitový posuv vlevo
>>	Bitový posuv vpravo

```
unsigned char a = 0x85;  
/* 133 desitkove, 10000101 dvojkove */  
unsigned char b = 0x46;  
/* 70 desitkove, 01000110 dvojkove */  
unsigned char c, d, e, f, g, h;  
  
c = a & b;  
d = a | b;  
e = a ^ b;  
f = ~ a;  
g = a << 2;  
h = b >> 3;
```

Výsledky bitových operací

10000101 10000101 10000101 10000101

 & | ^ ~

01000110 01000110 01000110

00000100 11000111 11000011 01111010

Výsledky bitových operací

10000101 01000110

<< 2 >> 3

00010100 00001000

K čemu je to dobré ?

- určitá funkce vrátí např. 8 bitovou hodnotu a každý bit znamená nějakou chybu; číslo je uloženo v proměnné chyba

00010100

- potřebuji zjistit, zda je tento bit nastaven na 1
- k testu použiji číslo, kterému se říká **maska**:

00000100

00000100 bin = 04 hex

- **if** (chyba & x04 != 0)

- unární inkrementace, dekrementace (post, pre): ++, --

`a++; ++a; a--; --a;`

`y = 3*a++; z = 5/--a;`

– detaily viz Cvičení 5 předmětu
Programování

- přiřazovací operátor `op=`

`y *= 3; stejné jako y = y*3;`

`y += 3;`

`y >>= 2;`

Příkazy

- každý příkaz ukončen středníkem

- podmínka:

```
if (a < 5) chyba();
```

```
if (x != 0) vypocet(); else err();
```

- relační operátory:

<, <=, >, >=, !=, ==

- logické operátory:

&&, ||, ! - menší priorita než aritmetické

Pozor:

if (a == 5) ... porovnání

if (a = 5) ... přiřazení

```
int c;
```

```
if ( (c=getchar()) == '\n' )
```

if (a) ... porovnání s 0

je to samé jako **if** (a != 0) ...

- **cykly:**

```
while (výraz) příkaz;
```

```
do příkaz; while (výraz);
```

```
do { příkaz1; příkaz2; }  
  while (výraz);
```

```
for (výraz1; výraz2; výraz3) příkaz;
```

ekvivalentní s:

```
výraz1;
```

```
while (výraz2) { příkaz; výraz3; }
```

– nejčastější použití:

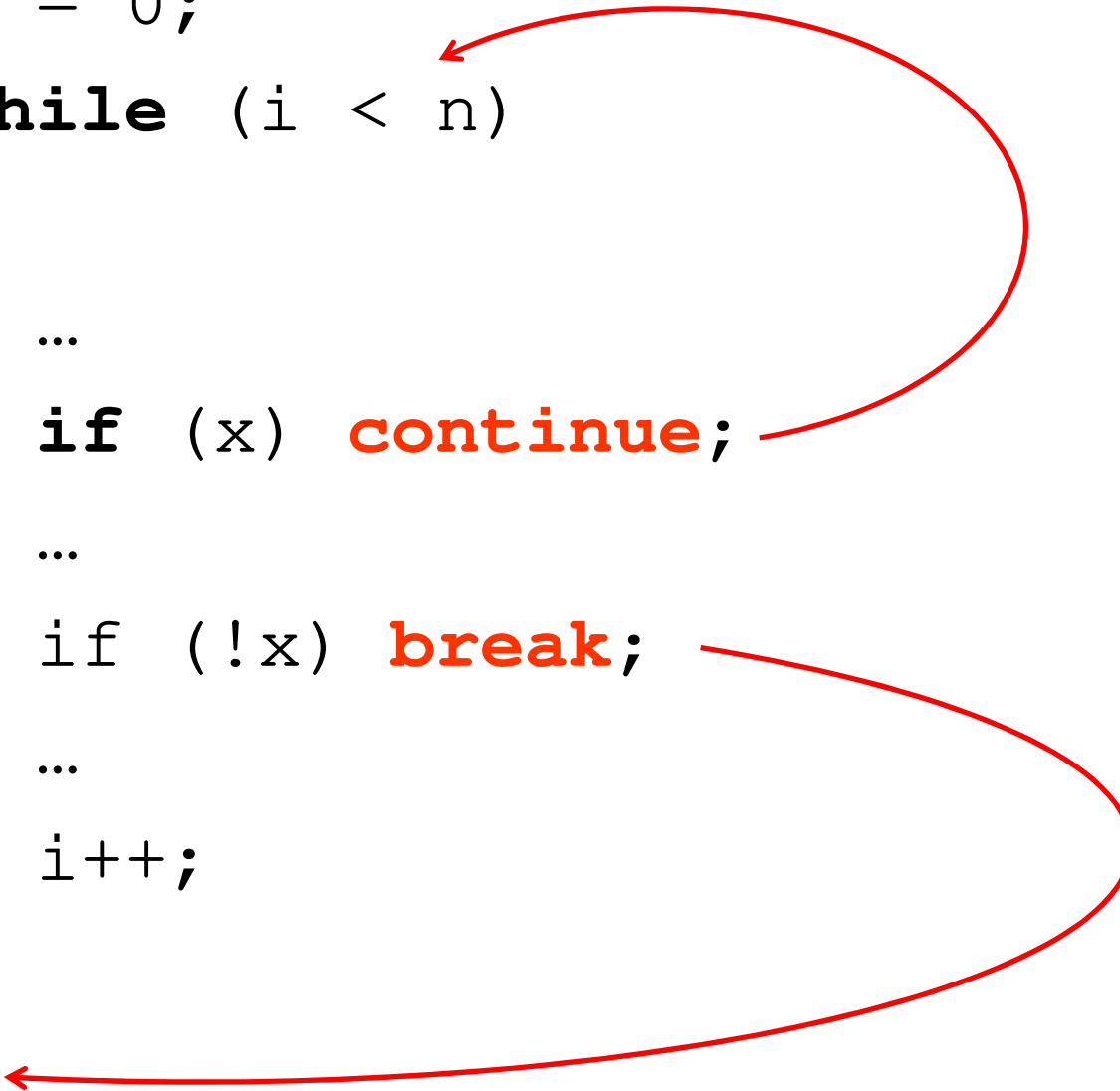
```
for (i=1; i<n; i++)
```

– lze i:

```
for (i=1 ; i<n ; i=i+2)
```

- pozor na středník!
- co kdybych napsal čárku?
 - čárka v jazyce C je speciální operátor
 - detaily Přednáška 2 předmětu Programování 1
- **continue** a **break** v cyklu
 - `break` předčasně ukončí cyklus
 - `continue` ukončí provádění těla a skočí na testovací podmínku
 - mohou být použity ve všech cyklech

```
i = 0;  
while (i < n)  
{  
  ...  
  if (x) continue;  
  ...  
  if (!x) break;  
  ...  
  i++;  
}
```


- **větvení:**

```
switch (x)
{
    case 1: příkaz1; break;
    case 2:
    case 3: příkaz3;
    default: příkaz4;
}
```

- pozor na **break**
- **continue** do příkazu **switch** nepatří!

Konzolový vstup a výstup

- knihovna `stdio.h`
- `printf(const char*format, ...)`
- `scanf(const char*format, ...)`
- pozor u `scanf`: operátor `&`
`scanf("%d", &x)`

Příklad č. 1

Napište program v „klasickém C“, který vyzve uživatele k zadání velikosti dvou stran obdélníka, zkontroluje, zda se data správně načetla a zda jsou větší než 0. Program vytiskne obsah a obvod obdélníka.

Program okomentujte `/* */`. Pro konzolový vstup a výstup použijte funkce z knihovny `stdio.h`

Příklad č. 2

- pomocí podmíněného překladu vytvořte dvě jazykové verze programu (anglickou a českou)
- vyzkoušejte výstup preprocesoru
 - spustěte překladač z příkazové řádky:
 - `gcc obsah.c -E`